

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Chistol)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

Î N C H E I E R E

12 decembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valentina Jornea, reprezentată de avocatul Andrei Beruceașvili,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Valentina Jornea împotriva lui Nicolae Jornea, intervenienți accesorii Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, Direcția de Înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto a ÎS „CRIS Registru”, notarul privat Viorica Nagacevschi și Direcția Administrare Fiscală Buiucani, mun.Chișinău privind constatarea faptului concubinajului, recunoașterea dreptului de proprietate comună pe cote-părți, recunoașterea nulității contractului de donație și încasarea sumei,

împotriva deciziei din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 29 martie 2010 Valentina Jornea a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Jornea, intervenient accesoriu OCT mun.Chișinău, privind constatarea faptului concubinajului, recunoașterea dreptului de proprietate și determinarea cotelor-părți din proprietatea comună.

În motivarea acțiunii a indicat că a desfăcut căsătoria cu pârâtul în temeiul hotărârii Judecătoriei Călărași din xxxx. Pîrîtul a înregistrat divorțul la xxxxx, iar dînsa la xxxxxx. Deși a desfăcut căsătoria cu Nicolae Jornea, în scurt timp, la sfîrșitul lunii aprilie xxxxxx s-au împăcat și au continuat să locuiască împreună ca o familie, să educe și să întrețină fiul comun Victor, să ducă o gospodărie comună. La xxxx s-a născut al doilea copil comun, fiica xxxxxxx. Intenționa să se recăsătorească cu Nicolae Jornea, însă din diferite motive nu au depus cererea de înregistrare a căsătoriei.

Deoarece erau probleme financiare în familie, în anul 2001, Nicolae Jornea împreună cu fiul comun a plecat în Franța, iar dînsa împreună cu fiica în anul 2002. În Franța au locuit împreună ca familie, drept confirmare servind certificatele de cazare eliberate de Centrul de Acțiune Socială Protestant, așa cum dînșii au solicitat azil.

După desfacerea căsătoriei din xxxxxx împreună cu Nicolae Jornea au locuit împreună, au dus o viață comună, au educat și întreținut material copiii xxxxx și xxxxxxxx, au contribuit în comun la cheltuielile zilnice a familiei.

A menționat că, agonisind surse financiare comune, au procurat apartamentul xxxxxxxx înregistrându-l pe numele lui Nicolae Jornea, așa cum dânsa era în imposibilitate să revină în țară, avea grijă de copii și se străduiau să nu facă cheltuieli suplimentare. Totodată, nu a pus la îndoială buna credință a pîrîtului și nu a întreprins careva măsuri de asigurare a dreptului său de proprietate la procurarea imobilului.

În iunie 2009, fiind în Franța, când a încercat să înregistreze căsătoria repetat cu Nicolae Jornea, a constatat că ultimul o înșeală, din care motiv nu a avut loc înregistrarea căsătoriei.

A solicitat partajul bunurilor dobândite în comun în perioada concubinajului, însă pîrîtul a refuzat, folosindu-se de faptul că bunurile au fost înregistrate pe numele său, astfel lezându-i dreptul de proprietate asupra apartamentului, însușind și partea ei de venituri dobândite prin munca personală (f.d. 4, vol.I).

La 27 octombrie 2010, Valentina Jornea, prin intermediul avocatului său, a depus cerere suplimentară de completare a cerințelor din acțiune și a solicitat constatarea faptului ducerii gospodăriei comune în concubinaj, dintre Valentina Jornea și Nicolae Jornea, care a avut loc în perioada anilor 1989–2009; recunoașterea dreptului de proprietate după reclamantă asupra a ½ cotă parte din automobilul de model „xxxxxxx”, înregistrat la 03 februarie 2009 pe numele lui Nicolae Jornea și obligarea ÎS „CRIS Registru” să-i înregistreze dreptul de proprietate asupra a ½ cotă parte din automobil, indicând că acest automobil a fost dobândit din mijloace lor comune în perioada concubinajului când duceau o gospodărie comună. Mijloacele bănești obținute de către părți în perioada concubinajului erau investite în dobândirea de bunuri mobile și imobile.

A relatat că, acest autovehicul a fost procurat în Franța cu 12 000 Euro și importat de către Nicolae Jornea în Republica Moldova.

Având în vedere litigiul apărut între părți, faptul că pârâțul refuză să recunoască dreptul de proprietate al Valentinei Jornea asupra bunurilor dobândite din mijloace financiare comune, se solicită recunoașterea acestui drept pe cale judiciară (f.d.59, vol.I).

La 18 ianuarie 2011 Valentina Jornea, prin intermediul reprezentantului său Liliana Bînzari, a depus cerere de concretizare a pretențiilor și susținând cerințele depuse anterior, în partea pretențiilor referitor la automobilul de model xxxxxxxx, a solicitat recunoașterea automobilului de model „xxxxxxx”, înregistrat de către Direcția înregistrarea transportului și calificarea conducătorilor auto la 03 februarie 2009 ca fiind proprietate comună pe cote-părți egale, dobândită în comun de către Valentina Jornea și Nicolae Jornea, și încasarea în folosul reclamantei a sumei de 6000 Euro, ce reprezintă ½ cotă-parte din valoarea bunului (f.d. 83-84, vol.I).

La 09 noiembrie 2011, Valentina Jornea, prin intermediul avocatului Lungu Vasile, a depus cererea de concretizare a cerințelor. A susținut pretențiile înaintate, suplimentar indicând că, Valentina Jornea și Nicolae Jornea a încheiat un contract de societate civilă verbal, cu scopul agonisirii resurselor financiare inclusiv și suportarea tuturor cheltuielilor familiare în tot ce ține de întreținerea unei familii, inclusiv și cheltuielile comunale precum și procurarea bunurilor comune în vederea ducerii unei vieți confortabile (f.d. 125-127, vol.I).

Reclamanta Valentina Jornea a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate în devălmășie asupra bunului imobil apartamentul xxxxxxxx; determinarea cotei-părți în proprietatea în devălmășie în mărime de ½ cotă-parte asupra apartamentului xxxxxxxx obligarea ÎS „Cadastru”, filiala OCT Chișinău de a face modificările de rigoare în Registrul bunurilor imobile în ce privește recunoașterea cotei-părți în proprietatea în devălmășie în mărime de ½ cotă-parte asupra apartamentului xxxxxxxx încasarea din contul pîrîtului a 6000 euro, ce constituie jumătate din costul automobilului de model xxxxxxxx înregistrat de către Direcția Înregistrarea Transportului și Calificarea Conducătorilor Auto la 03 februarie 2009, încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 125-127, vol.I).

Prin încheierea din 21 martie 2013 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău, s-a încetat procesul în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Valentinei Jornea împotriva lui Nicolae Jornea pentru capătul de cerere privind încasarea a 6000 euro, ce constituie jumătate din costul automobilului de model xxxxxxxx înregistrat de către Direcția Înregistrarea Transportului și Calificarea Conducătorilor Auto la 03 februarie 2009 din contul pîrîtului (f.d.189-190, vol.I).

Prin hotărîrea din 21 martie 2013 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, s-a refuzat în admiterea acțiunii Valentinei Jornea împotriva lui Nicolae Jornea, intervenienții accesorii ÎS „Cadastru”, filiala OCT Chișinău, Direcția Înregistrarea Transportului și Calificarea Conducătorilor Auto privind recunoașterea dreptului de proprietate în devălmășie asupra bunului imobil, determinarea cotelor-părți a proprietății în devălmășie, rectificarea înscrisurilor în Registrul bunurilor imobile, ca fiind tardivă (f.d. 197, 201-203, vol.I).

Prin cererea din 20 septembrie 2013, Valentina Jornea a solicitat repunerea în termen a cererii conform art.279/1 Cod civil (f.d. 25a, vol.II).

Prin decizia din 25 septembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Valentina Jornea, s-a casat hotărîrea din 21 martie 2013 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău prin care a fost respinsă ca tardivă acțiunea înaintată de Valentina Jornea către Nicolae Jornea, intervenienții accesorii ÎS „Cadastru”, filiala OCT Chișinău, Direcția Înregistrarea Transportului și Calificarea Conducătorilor Auto privind recunoașterea dreptului de proprietate în devălmășie asupra bunului imobil, determinarea cotelor-părți a proprietății în devălmășie, rectificarea înscrisurilor în Registrul bunurilor imobile, cu restituirea pricinii spre rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată (f.d.41, 42-45, vol.II).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, instanța de fond respingînd acțiunea pe termen de prescripție, nu a stabilit momentul din care începe să curgă prescripția, și nu s-a expus asupra cerințelor de repunere în termen a acțiunii. La fel, instanța de fond nu s-a expus asupra tuturor cerințelor reclamantei, și anume asupra cerinței privind partajarea automobilului „xxxxxxxValentina Jornea renunțînd la capătul de cerere privind încasarea sumei de 6000 euro.

Prin cererea privind modificarea și completarea pretențiilor din cererea de chemare în judecată din 03 iunie 2014, Valentina Jornea a solicitat constatarea faptului concubinajului cu Nicolae Jornea pînă în iunie 2009; recunoașterea apartamentului xxxxxxxx ca fiind proprietate comună dobîndită de către părți, cu recunoașterea dreptului de proprietate comună pe cote-părți egale după Valentina Jornea și Nicolae Jornea; determinarea cotei-părți în proprietate comună a apartamentului xxxxxxxx, cu atribuirea 1/2 cotă-parte din imobil; recunoașterea nulității contractului de donație nr.100 din 10 ianuarie 2008 a apartamentului

xxxxxxx; recunoașterea apartamentului xxxxxxx ca fiind proprietate comună pe cote-părți dobândită în comun; determinarea cotei-părți în proprietate comună a apartamentului xxxxxx cu atribuirea 1/2 cotă-parte din imobil; încasarea din contul pîrîtului a 6000 euro, ce constituie jumătate din costul automobilului de model xxxxxxxx, cît și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 94-96, vol.II).

Prin încheierea din 08 iunie 2015 a Judecătorei Centru, mun.Chișinău s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu notarul privat Viorica Nagacevschi și donatorul Ion Bologa, iar prin încheierea din 13 octombrie 2015 a Judecătorei Centru, mun.Chișinău a fost înlocuit intervenientul accesoriu Ion Bologa, decedat la 23 septembrie 2008, cu succesorul lui în drepturi, reprezentantul statului, Direcția Administrare Fiscală Buiucani, mun.Chișinău (f.d. 186-187, 203, vol.II).

Prin hotărîrea din 26 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Valentina Jornea.

S-a recunoscut apartamentul xxxxx, ca fiind proprietate comună dobândită de către Valentina Jornea și Nicolae Jornea cu atribuirea a ½ cotă-parte cu titlu de proprietate lui Nicolae Jornea și ½ cotă-parte cu titlu de proprietate lui Valentina Jornea.

S-a încasat de la Nicolae Jornea în beneficiul Valentinei Jornea suma de 6000 euro ce constituie ½ cotă-parte din costul automobilului de model xxxxxx, conform cursului valutar al BNM la data executării hotărîrii.

S-a respins ca neîntemeiate cerințele înaintate de Valentina Jornea către Nicolae Jornea cu privire la recunoașterea nulității contractului de donație nr.100 din 10 ianuarie 2008 a apartamentului xxxxxx, încheiat între Ion Bologa și Nicolae Jornea și autentificat de Notarul Privat Viorica Nagacevschi și recunoașterea apartamentului xxxxx ca fiind proprietate comună dobândită de către Valentina Jornea și Nicolae Jornea cu atribuirea a ½ cotă-parte cu titlu de proprietate lui Nicolae Jornea și a ½ cotă-parte cu titlu de proprietate lui Valentina Jornea.

S-a anulat măsura de asigurare și s-a ridicat sechestru de pe apartamentul xxxxxxx aplicat prin Încheierea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 10 mai 2010.

Pentru a decide astfel, instanța de fond a stabilit că, părțile au desfăcut căsătoria pentru a atinge un scop, în realitate pîrîtul susținea că sunt căsătoriți, locuiau împreună, se înregistrau în instituțiile oficiale ca o familie, mai mult, din relațiile conjugale s-a născut un copil comun, fiica Nicoleta. În perioada cînd părțile locuiau împreună ca soț și soție, duceau gospodăria comună, aveau grijă de copiii lor minori, ei împreună din surse comune au procurat bunurile comune xxxxxx la prețul de 30 000 lei și automobilul de model xxxxxxxxx, la prețul de 12 000 euro. Valentina Jornea la fel a contribuit financiar la procurarea acestor bunuri, așa cum prin probele prezentate se confirmă că dînsa lucra peste hotare și obținea venituri.

Referitor la cerința privind repunerea în termen a acțiunii, instanța de judecată consideră că acțiunea a fost depusă cu respectarea termenului de prescripție de 3 ani, așa cum termenul începe să curgă din iunie 2009, cînd pîrîtul a părăsit familia și reclamanta a aflat despre încălcarea dreptului ei de proprietate.

Referitor la anularea contractului de donație nr.100 din 10 ianuarie 2008, instanța a constatat că contractul de vînzare-cumpărare a apartamentului xxxxxx pe numele lui Ion Bologa nu a fost contestat, astfel nu sunt temeiuri de a recunoaște contractul de donație ca fiind nul, iar apartamentul menționat ca fiind proprietatea în devălmășie a părților.

Prin decizia din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de avocatul Eugeniu Tetelea, în interesele lui Jornea Nicolae.

S-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 26 mai 2017 și s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a respins integral cererea de chemare în judecată înaintată de Jornea Valentina către Jornea Nicolae, intervenienți accesorii Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, Direcția de înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto a ÎS „CRIS Registru”, notarul privat Viorica Nagacevschi și Direcția Administrare Fiscală Buiucani mun. Chișinău privind constatarea faptului concubinajului, recunoașterea dreptului de proprietate comună pe cote-părți, recunoașterea nulității contractului de donație și încasarea sumei.

S-a încasat de la Valentina Jornea în beneficiul lui Nicolae Jornea taxa de stat în sumă de 3440 lei.

S-a anulat măsura de asigurare a acțiunii, sechestrul, aplicat prin încheierea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 10 mai 2010.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, instanța de fond a constatat pe deplin circumstanțele cauzei, însă a dat o apreciere eronată materialului probator, precum și a interpretat eronat normele materiale aplicabile cazului.

Instanța de apel a constatat că, toate bunurile înregistrate după 28 mai 1993 după Nicolae Jornea, este proprietate personală a ultimului, iar Valentina Jornea nu a probat participarea sa cu careva aport financiar concret la dobândirea bunului imobil, înregistrat după Nicolae Jornea la 27 iulie 2004.

S-a specificat că, prima instanță eronată a constatat că soții și după divorț au dus o gospodărie comună, în cazul în care acest fapt nu a fost probat.

La data de 26 septembrie 2018 Valentina Jornea, reprezentată de avocatul Andrei Beruceașvili, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău care este ilegală și neîntemeiată, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

A indicat drept temei de declarare a recursului prevederile art.432 alin. (2) lit.a), b), c), alin. (4) Cod de procedură civilă.

În susținerea recursului recurentul a indicat că, potrivit prevederilor pct.26 al hotărârii Plenului CSJ nr.10 din 15 noiembrie 1993, litigiul cu privire la partajarea bunurilor persoanelor care duc o viață familială fără înregistrarea căsătoriei, urmează să fie soluționat potrivit normelor Codului civil, art.366-373, dar nu potrivit regulilor Codului familiei, iar instanța de apel în decizia sa s-a axat exclusiv pe prevederile Codului familiei. Căsătoria a fost desfăcută fictiv fapt constatat corect de prima instanță, părțile locuind ca o familie, au muncit și au dus o gospodărie comună, din sursele comune procurând bunurile litigioase. Mai mult, veniturile Valentinei Jornea au fost mai mari decât a lui Nicolae Jornea, ultimul nu a prezentat instanței probe ce ar confirma proveniența mijloacelor bănești cu care au fost procurate aceste bunuri.

A menționat că Valentina Jornea a invocat ca temei pentru admiterea acțiunii prevederile art.1339-1341 Cod civil, adică contractul de societate civilă, care potrivit pct.24 lit.a) Hotărârii Plenului CSJ nr.2 din 27 martie 2006, constituie un temei de a dobândi dreptul de proprietate în timpul concubinajului, însă acest temei nu a fost luat în considerație de către instanța de apel, nici nu s-a expus asupra aplicabilității acestei norme juridice.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea

nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință părților la proces la 27 iulie 2018 (f.d. 142, vol.III), însă lipsesc probe privind recepționarea acesteia.

Prin urmare, recursul declarat de Valentina Jornea, reprezentată de avocatul Andrei Beruciașvili și înregistrat la data de 26 septembrie 2018, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La data de 05 noiembrie 2018, în adresa intimațiilor, a fost expediată copia recursului declarat de Valentina Jornea, reprezentată de avocatul Andrei Beruciașvili, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 21 noiembrie 2018 intimatul Nicolae Jornea, reprezentat de avocatul Eugeniu Tetelea, a depus referință, solicitând declararea ca fiind inadmisibil recursul declarat de Valentina Jornea, așa cum decizia instanței de apel este legală și întemeiată, iar cererea de recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valentina Jornea, reprezentată de avocatul Andrei Beruciașvili este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valentina Jornea, reprezentată de avocatul Andrei Beruciașvili, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă or, argumentele indicate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficientă probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decît pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național

și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Valentina Jornea, reprezentată de avocatul Andrei Beruciașvili, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și respectiv este inadmisibil.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Valentina Jornea, reprezentată de avocatul Andrei Beruciașvili.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh